

[Aksel Møller.]

mål om løn, men om løn plus pension; lønvilkår og pensionsvilkår er tilsammen tjenestemandsvilkår.

Det glæder mig, at vi nu kan få lejlighed til at drøfte dette spørgsmål med den højtærede minister i et udvalg. Det kommer mig ikke overraskende, at den højtærede minister med den skarpsindighed, han sædvanlig lægger for dagen, er klar over, at jeg havde håbet på, at det kunne ende med et resultat. Jeg ved meget vel, at her gælder det gamle ord, som så ofte høres: det er ikke mig, det er min kollega, men i så fald vil den højtærede minister sikkert formidle en forhandling i det kommende udvalg med den højtærede ministers højtærede kollega.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Må jeg sige til det ærede medlem hr. Karl Olsen — jeg har måske ikke udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt —, at det var ikke min mening at sige, at jeg var villig til forhandling om den første del af forslaget; det skyldes ikke uvilje, men det er min opfattelse, at vi ved de forhandlinger, der hele det sidste år har været ført, er nået så langt, som det overhovedet er muligt at nå. Begrundelsen herfor er, at eksperterne i lønpolitik hævder, at det på andre områder vil få konsekvenser, der ikke er til at overse, hvis man går dybere ind i problemet og rører ved selve grundprincippet i disse lønninger — og jeg har ladet mig overbevise om, at således er det. Jeg må altså bedrøve det ærede medlem med, at jeg tror, vi er nået så langt, som det overhovedet er muligt. Jeg vil gerne igen understrege, at staten ikke har nogen juridisk forpligtelse, men velvilligt har stillet midler til rådighed for at løse det problem, som de gamle pensionisters arbejdsgivere ikke kunne løse.

Jeg har for så vidt ikke noget at føje til det, jeg sagde før til det ærede medlem hr. Aksel Møller; min udtalelse gik ud på, at vi kunne forhandle i udvalget og se, om der er en vej frem.

Horn: Dette problem blev drøftet ret indgående, da vi behandlede lovforslaget om tilskud til modernisering af privatbanerne her i tinget den 20. maj 1947. Jeg har gentagne gange ved behandling af forslaget om tilskud til dækning af underskud ved privatbanernes drift peget på, at den skævhed, der var i privatbanernes drift, var af en sådan beskaffenhed, at pensionisterne måtte lades i stikken. Vi drøftede i sin tid indgående i udvalget, hvordan det spørgsmål kunne klares. Fra alle sider er-

kendte man, at der var visse vanskeligheder, men man erkendte også, at man måtte tilstræbe at finde en ordning mellem pensionisterne på den ene side og privatbanerne på den anden. Som det blev citeret af det ærede medlem hr. Karl Olsen fra udvalgsbetænkningen, henstillede udvalget til ministeren at gøre forsøg på at få parterne samlet og finde frem til en løsning. Vi har nu hørt, at ministeren er nået et stykke af vejen og håber at kunne nå til vejs ende. Men vi oplever altså det ejendommelige, at det konservative folkeparti, som ellers altid er bangø for, at staten skal blande sig i noget, nu kommer rendende hver fjortende dag og siger, at staten må endelig foretage sig noget. Det er godt, udviklingen går i den retning, at man kan se, at når der er skævheder, der skal rettes, så er det naturligt at tale med staten om tingene. Det er kun glædeligt, at fornuften marcherer.

Jeg opfatter det konservative forslag til beslutning på den måde, at det ikke rører ved den enighed, der, såvidt jeg erindrer, var med hensyn til de såkaldte § 31-pensionister; d. v. s. dem, som er afskediget og har en ret væsentlig pension, helt op til 7 000—8 000 kr., og nu er ansat i nye stillinger, som giver ca. det dobbelte, og hvis indtægt ligger helt op til 20 000 kr. Det kan formentlig ikke være de konservatives mening, at disse også skal have deres pension forbedret. Man var enig om, at de måtte holdes udenfor, da man talte om det sidste gang.

Med dette forbehold vil jeg gerne tilsige mit partis velvillige støtte til, at vi i udvalget kigger på tingene og prøver, om vi kan finde en ordning, så vi kan få dette spørgsmål bragt ud af verden.

Arnth Jensen: Efter at have hørt den højtærede ministers udtalelser og forstået, at sagen vil blive henvist til et udvalg til nøjere behandling, kan jeg ikke se noget formål med at gå yderligere ind i en debat, men skal kun ganske kort meddele, at mit parti ser med sympati på, om dette spørgsmål kunne blive løst på en tilfredsstillende måde, og jeg skal tilsige vor velvillige støtte i bestræbelserne på at finde en udvej i det udvalg, der nu vil blive nedsat.

Svend Jørgensen: Mit parti kan billige den opfordring, der af de ærede forslagsstillere er rettet til den højtærede minister om at udvirke en revision af de pensioner, der udbetales til privatbanefunktionærer, som er pensioneret før den 1. april 1946,